

Sygn. akt II KK 275/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

w sprawie **K. O.**,

skazanego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 13 grudnia 2021 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt V K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w W. z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. V K (...), K. O. został skazany za 3 czyny, polegające na posiadaniu wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii środków odurzających i psychoaktywnych, wyczerpujące dyspozycję art. 62 ust. 1 oraz art.

62b ust. 1 powyższej ustawy, za które zostały wymierzone następujące kary jednostkowe grzywny: 200 stawek dziennych po 10 zł każda, 150 stawek dziennych po 10 zł każda oraz 100 stawek dziennych po 10 zł każda i w konsekwencji kara łączna grzywny 400 stawek dziennych po 10 zł każda, na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.p.k. na poczet tej kary dokonano stosownego zaliczenia okresu zatrzymania oskarżonego w sprawie; na podstawie art. 70 ust. 2 powyższej ustawy orzeczono w przedmiocie dowodów rzeczowych; orzeczono nadto w przedmiocie kosztów procesu.

Wobec braku wniesienia sprzeciwu przez strony, wyrok nakazowy uprawomocnił się w dniu 9 marca 2021 r. (k. 127).

Kasację od tego orzeczenia, na niekorzyść skazanego, wniósł w dniu 9 czerwca 2021 r. (k. 2 akt SN) Prokurator Generalny. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k. Naruszenie to polegało na orzeczeniu wobec K. O. - po przeprowadzeniu postępowania nakazowego w trybie art. 500 § 1 i 3 k.p.k. i uznaniu wyrokiem nakazowym za winnego popełnienia przestępstw z art. 62 ust. 1 oraz art. 62b ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii - na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k., w miejsce orzeczonych jednostkowych kar grzywien, łącznej kary grzywny w wysokości 400 stawek dziennych w kwocie po 10 złotych każda, podczas gdy zgodnie z treścią przepisu art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec karę grzywny w maksymalnej wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 zł/

W konsekwencji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była zasadna w stopniu oczywistym, co determinowało jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie bowiem jej autor wskazał na wadliwość zaskarżonego wyroku, wynikającą z tego, że wydany został z rażącym naruszeniem prawa karnego procesowego, opisanym w zarzucie kasacji.

Art. 502 § 1 k.p.k., określa granice możliwych do orzekania kar w postępowaniu szczególnym, jakim jest tryb nakazowy. Wyrokiem nakazowym można orzec karę ograniczenia wolności lub grzywnę w wysokości do 200 stawek dziennych albo do 200 000 zł. Przepis ten określa zatem zarówno rodzaj kar, jakie sąd może orzec w postępowaniu nakazowym, jak też wysokość kar grzywny. Górny pułap grzywny odnosi się przy tym zarówno do kar jednostkowych, orzekanych za poszczególne przestępstwa, jak również do wymierzanej wyrokiem nakazowym kary łącznej (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2012 r., II KK 323/11, LEX nr 1108470). Słusznie podniósł skarżący, powołując w tej materii stosowne orzecznictwo, że niezastosowanie się do powyższego ograniczenia i skazanie oskarżonego na tę karę przekraczającą określone powyższym przepisem granice, stanowi rażące naruszenie art. 502 § 1 k.p.k. Wymierzając skazanemu karę łączną 400 stawek dziennych grzywny, z jednoczesnym ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, Sąd Rejonowy w W. rażąco naruszył dyspozycję powołanego przepisu, ponieważ orzekł karę w wysokości przekraczającej górną granicę sankcji możliwej do orzeczenia w postępowaniu nakazowym.

Powyższe uchybienie, mające niewątpliwie rażący charakter i rzutujące na treść zaskarżonego wyroku (art. 523 § 1 k.p.k.) skutkowało koniecznością wydania orzeczenia kasatoryjnego w stosunku do zaskarżonego wyroku.